

«پایتخت» به حرم مطهر امام رضا(ع) رسید

سریال «پایتخت ۷» پس از کش و قوس های فراوانی که داشت سرانجام تولیدش را پشت سر گذاشت و گروه تولید آن برای ضبط سکانس های تکمیلی به پابوس علی بن موسی الرضا(ع) آمدند.

روز گذشته، تیم تولید

برای فیلم برداری سکانس های مربوط به حرم مطهر رضوی در بازگاہ منور امام رضا(ع) حضور پیدا کردند. علاوه بر سربوس مقدم، کارگردان هفتاد ساله سریال که با روحیه جوان و پرشور خود، صبح علی الطلوع در دفتر شبکه امام رضا(ع) در نیم طبقه دوم صحن انقلاب و روبه روی کنبه منور حضور یافته بود، تیم تولید از دستیار کارگردان گرفته تا مدیر تولید، مدیر برنامه ریزی، فیلم بردار، صدابردار حضور داشتند. پس از کاشت دوربین ها، سه بازیگر اصلی سریال هم با گریم نقش هایشان از راه می رسند، محسن تنابنده، ریما رامین فر و هدایت هاشمی یا همان نقی معمولی، هما و اوس موسی، دورخوانی فیلم نامه این سه نفر با هم و شوخی هایی که دارند، فضای مفرحی را در میان شلوغی و دوندگی های عوامل پشت صحنه ایجاد می کند. تا گروه تولید، هماهنگی برای فیلم برداری از اماکن مدنظر را انجام دهند، بازیگران گرم حرف زدن با هم می شوند، هدایت هاشمی که تنها مشهدی جمع است اطلاعاتی درباره گنبد، ضریح و سقاخانه به دیگران می دهد، از شکل معماری آن ها گرفته تا قدمتشان. فیلم برداری و حضور بازیگران چهره در حرم مطهر رضوی به دلیل حضور همیشگی زائران و اهمیت حفظ آرامش برای کسب فیض زیارت، ملاحظات و حساسیت هایی در راستای حفظ کرامت زائران و امر زیارت دارد. مهدی نقویان، رئیس سیما فیلم که پای کار ساخت ادامه پایتخت در راستای نهضت ساخت ادامه مجموعه های دنباله دار ایستاده، در پشت صحنه بخش های مربوط به مشهد و حرم مطهر رضوی حضور یافته است تا هماهنگی امور با سرعت بیشتری انجام شود.

همه عوامل از گروه تولید گرفته تا مدیران صداوسیما و آستان قدس رضوی دست به دست هم داده اند تا کار به نتیجه برسد و مردم در نوروز رضائی امسال، تماشاگر سری جدید سریال محبوبشان از تلویزیون باشند.

ایستگاه خبر

حاج قربان سلیمانی

نماد اصالت موسیقی بخشی ها بود

ویژه برنامه موسیقی بحر طویل به مناسبت هفدهمین سالگرد درگذشت حاج قربان سلیمانی، گنجینه موسیقی مقامی ایران، برگزار شد. به گزارش ایسنا، در این مراسم حجت الاسلام والمسلمین علی عسکری، معاون فرهنگی، اجتماعی و زیارتی استانداری خراسان رضوی، با اشاره به جایگاه ویژه استاد فقید موسیقی مقامی، حاج قربان سلیمانی، از تأثیر بی بدیل این اسطوره موسیقی بر فرهنگ موسیقی مقامی ایران و اروپا سخن گفت. وی یادآور شد: استاد سلیمانی با نوازندگی های کم نظیر خود در دو نقطه حساس اروپا، لندن و فرانسه، نام ایران و موسیقی مقامی را بر سر زبان ها انداخت. معاون فرهنگی، اجتماعی و زیارتی استانداری خراسان رضوی به خاطره ای از اجرای استاد در فرانسه اشاره کرد که چگونه جمعیت حاضر، بدون توجه به ملیت و باورهای مختلف، به احترام او برخاستند و تحت تأثیر موسیقی تعالی بخش استاد قرار گرفتند. وی همچنین به اهمیت ثبت یاد و خاطره حاج قربان سلیمانی پرداخت و اعلام کرد که در گفت وگویی با وزیر ارشاد و مدیرکل مربوطه، مطالبه گری جدی برای ساخت مقبره ای شایسته برای این هنرمند برجسته آغاز شده است و ابراز امیدواری کرد که جشنواره های موسیقی مقامی، به ویژه جشنواره پیران چنگی، در قوچان برگزار شود تا هنر این خطه به شکوه گذشته بازگردد. مجتبی خان قیطائی، پیشکسوت و پژوهشگر موسیقی مقامی شمال خراسان، در این مراسم با اشاره به اهمیت حفظ میراث موسیقایی خراسان، از ثبت هفت پرونده ملی در حوزه مقام های موسیقی این منطقه خبر داد و بیان کرد: این آثار ارزشمند در فهرست میراث معنوی کشور ثبت شده اند و در یک رویداد ملی در ششم بهمن ماه به مناسبت روز بزرگداشت آواها و نواهای ایرانی رونمایی خواهند شد. وی با اشاره به جایگاه ویژه حاج قربان سلیمانی در هنر بخشی ها افزود، حاج قربان، چهره ای بی نظیر و نماد اصالت موسیقی بخشی ها بود. او درک عمیقی از موسیقی و فرهنگ منطقه داشت و با دواتر خود داستان ها و مقام های خراسان را به گوش جهانیان رساند.

چارسوق هنر

فصل جدید «حسینیه معلی» روی آنتن می رود

فصل جدید حسینیه معلی، ماه شعبان روانه آنتن می شود. به گزارش برنا، در این فصل جمعی از ذاکران برجسته همچون حاج محمدرضا طاهری، حجت الاسلام شهاب مرادی، حاج حسین سیب سرخی و حاج سید رضا نریمانی در کنار میزبان همیشگی نجم الدین شرعیتی به اجرای برنامه خواهند پرداخت. این برنامه قرار است از شب اول ماه شعبان، یعنی پنجشنبه ۱۱بهمن تا جمعه ۲۶ بهمن در پانزده قسمت از شبکه ۳ سیما پخش شود.

نمایش از نمایش «پزشک نازنین»

به مشهد رفت و آمد داشت و گاهی در شهر خودش هم روی صحنه می رفت. اورعی درباره حضورش در شهرهای مختلف بیان می کند: به نظرم در جهان امروز که ارتباطات سریع و وسیع شده است. دیگر فرقی نمی کند در کدام شهر حضور داشته باشید. از این رو من اگر در زمینه شغلی ام، پیشنهاد کار خوبی را از هر شهری دریافت کنم، قطعاً می پذیرم.

او حضور و کسب تجربه در تهران را برای هنرمندان شهرستان ها لازم می داند و در این باره می گوید: هنرمندان شهرستانی نباید به این فکر کنند که قرار است خیلی سریع در تهران دیده و به ستاره تبدیل شوند. چون اگر انتظار عجیبی از حضورشان در پایتخت داشته باشند، ممکن است خیلی زود ناامید شوند. آن ها باید بدانند در تهران باید از صفر شروع کنند. دوباره تلاش کنند، رابطه برقرار کنند و آموزش ببینند. یعنی باید در ابتدا فقط با دید کسب تجربه و افزایش دانش خود در این شهر حضور پیدا کنند. این هنرمند ادامه می دهد: حضور در تهران یک تجربه دوچندان برای هنرمند است، چون می تواند با کارگردانان و نویسندگان بیشتری ارتباط برقرار کند و تجربه های بهتری به دست بیاورد، اما اینکه آنجا بماند یا نه، به تصمیم شخصی خودش برمی گردد.

بازی در ۳ فیلم اکران نشده
اورعی در سال های گذشته در سه فیلم سینمایی به ایفای نقش پرداخته است که هنوز اکران عمومی نشده اند. فیلم «شوماء» به کارگردانی مرگان بیات که حدود دو سال پیش تولید شده و چندی پیش نیز در جشنواره ملی اقوام ایرانی به نمایش درآمده، یکی از این آثار است. اورعی در این فیلم نقش فردی به نام لقمان با بازی می کند که یکی از فرماندهان جنگ در عملیات کربلای ۴ است. او درباره این تجربه می گوید:

برای من تجربه بسیار فوق العاده ای بود، به ویژه که سکانس های مشترکی با خانم فاطمه معتمدآریا و آقای پژمان باغزی داشتم و توانستم از آن ها بسیار بیاموزم. این هنرمند درباره دواتر دیگری که در آن ها به ایفای نقش پرداخته است نیز توضیح می دهد: من در فیلم «میمون» به کارگردانی مهدی ضیاچمنی و محمدرضا شیران که اثری روان شناسانه و اجتماعی است و همچنین فیلم «به باد تکیه می دهد» به کارگردانی جواد جلالی که فضایی شاعرانه دارد و درباره یک کتاب فروش دوره گرد است، بازی کرده ام که هر دو این آثار برای اکران در خارج از کشور اقدام کرده اند.

اورعی که قرار است از اول بهمن با نمایش «یاران در شب تابستان» به کارگردانی میترا بابایی در سالن اصلی تئاتر شهر روی صحنه برود، درباره علاقه اش به تئاتر و سینما و تفاوت بازیگری در این دو عرصه می گوید: من بازیگری در تئاتر را بیشتر دوست دارم و برعکس همه که فکر می کنند بازیگری تئاتر سخت تر از سینماست، من فکر می کنم بازی در سینما کار سخته تری است. چون باید تکنیک ها را خیلی خوب بشناسید و با پشت صحنه سینما، قاب ها، نورپردازی، فیلم برداری و... هم آشنا باشید.

عرصه کارگردانی با بازیگری نیز می گوید: حرفه اصلی من بازیگری است، اما به دلیل سال های زیادی که در بازیگری تئاتر بودم و علاقه خودم به روند تولید، چگونگی شکل گیری یک تئاتر را هم یاد گرفته ام. از این رو برای کسب تجربه های جدید تصمیم گرفتم هر سال یا هر دو سال یک بار، تئاتری به کارگردانی خودم را روی صحنه ببرم.

چالش های اقتصادی

اورعی در بخش بعدی صحبت هایش درباره وضعیت تئاتر مشهد نکاتی را مطرح می کند: به نظرم اوضاع تئاتر مشهد از لحاظ کمیت و کیفیت خوب است، اما به دلیل اوضاع اقتصادی چالش هایی در جذب مخاطب وجود دارد.

او با اشاره به کاهش مخاطبان نمایش ها در یک ماه گذشته می گوید: اوضاع اقتصادی چندان خوب نیست، اتفاقی که تولید یک نمایش را سخت کرده و باعث شده است مردم هم نتوانند از همه آثار روی صحنه حمایت کنند.

این هنرمند ادامه می دهد: هزینه اجاره سالن نمایش خیلی زیاد است و هزینه تولید یک اثر حدود ۲۰ میلیون تومان می شود، درحالی که بیشتر نمایش ها کمتر از این میزان می فروشند. البته مسئولان تماشاخانه ها هم تقصیری ندارند. آن ها هم اجاره می دهند و هزینه های زیادی باید برای صحنه، برق و پروژکتور صرف کنند.

به گفته اورعی، تماشاگران از میان حدود پانزده نمایشی که در تماشاخانه های مشهد درحال اجرا هستند، نهایتاً از یکی دواتر حمایت می کنند. البته در این میان نمایش های تهرانی با حضور سلبریتی ها هم روی صحنه می روند که شاید خیلی از مردم ترجیح بدهند بلیت آن ها را تهیه کنند. این هنرمند تأکید می کند، من مخالف حضور گروه های تهرانی نیستم، فقط می خواهم به این نکته اشاره کنم که جذابیت آثار تهرانی برای مخاطبان بیشتر است، از این رو شاید در آن ماهی که اثری از تهران در شهرمان اجرا می شود، دیگر به سراغ تماشای آثار هنرمندان مشهدی نروند. این اتفاق نباید به عادت تبدیل شود. به طوری که مخاطبان فقط منتظر اجرای نمایش های تهرانی باشند. او باور دارد برای جلوگیری از این اتفاق باید کیفیت آثار تولیدی در مشهد همیشه خوب باشد. همچنین باید اطلاع رسانی بهتری برای نمایش ها صورت بگیرد و شهرداری امکان انجام تبلیغات شهری را برای گروه ها فراهم کند، وگرنه امکان دارد چراغ تئاتر مشهد خاموش شود.

تجربه حضور در تهران

اورعی که بعد از گذشت حدود ۱۰سال به مشهد بازگشته است، می گوید ارتباطش را با تهران قطع نکرده است و هنوز هم پیشنهاد بازی در تئاتر و آثار تصویری ای را دریافت می کند که در این شهر تولید می شوند، اما با توجه به فوت پدرش ترجیح می دهد وقتش را بیشتر در مشهد و با خانواده اش سپری کند. او البته در زمان حضورش در تهران نیز همچنان ترجیحش به حضور در

گفت وگو با بهادر اورعی، بازیگر پرکار این روزهای تئاتر مشهد

که بازی در چندین اثر تصویری را هم تجربه کرده است

در تهران نمی توان یک شبه ستاره شد!

شکیبا افخمی راد

بهادر اورعی از بازیگران پرکار تئاتر مشهد در ماه های گذشته بوده است؛ هنرمندی که بعد از حدود ۱۰سال فعالیت هنری در تهران، به دلیل مسائل خانوادگی به دیار خودش بازگشته و فعالیت هنری اش را دوباره در مشهد از سر گرفته است. او تا امروز در نمایش های مختلفی به ایفای نقش پرداخته و در آثار تصویری متعددی جلو دوربین رفته است که از میان آن ها می توان به فیلم های سینمایی «چراغیبه نمی کنی؟»، «سورنجان»، «شوماء» و «سریال «سرزده» اشاره کرد. اورعی چندی پیش نیز هم زمان با دو نمایش «پزشک نازنین» و «گلدانی هستم روی میز تلویزیون» در تماشاخانه مایان روی صحنه تئاتر مشهد حضور داشت. ما به بهانه حضور اورعی در این دو نمایش و دیگر فعالیت های هنری که در سال های گذشته انجام داده، با او گفت وگو کردیم که در ادامه پیش روی شماست.

اجرای یک پروژه کلاسی

بهادر اورعی نمایش «پزشک نازنین» را که پروژه کلاسی هنرجویان دوره مبانی بازیگری خودش بوده، کارگردانی کرده و «شب در تماشاخانه مایان روی صحنه برده است. درواقع این هنرمند در کارگاه انتقال تجربه، درس های تئوری را با شخصیت های نمایش «پزشک نازنین» با هنرجویانش تمرین می کرده است. او درباره اینکه چرا در بسیاری از پروژه های آموزشی، نمایشنامه «پزشک نازنین» برای اجرا انتخاب می شود، توضیح می دهد: «پزشک نازنین» نمایشی اپیزودیک است که به کارگردان اجازه می دهد براساس تعداد بازیگرانش چنداپیزود را برای اجرا انتخاب کند. یعنی نمایشنامه ای به گونه ای است که اگر دو اپیزود را از وسط برداریم، به قصه لطمه ای وارد نمی شود. همچنین متکی بودن نمایشنامه «پزشک نازنین» بر بازیگر و اینکه فضای نمایش بدون دکور و نور و فقط با حضور بازیگران روی صحنه هم شکل می گیرد، باعث شده است بسیاری از کارهای هنرجویی به سراغ اجرای این اثر از نیل سایمون بروند.

بازی در اثری درام موزیکال

او اخیراً با بازی در نمایش موزیکال «گلدانی هستم روی میز تلویزیون» به کارگردانی آرمان پارسیان درخشیده است. اثری از گروه طبقه سیزدهم که پیش از این نمایش های «آنتراک» و «بی قرار» را اجرا کرده بودند و امضای خاص خودشان را دارند. به گفته اورعی، نمایش «گلدانی هستم روی میز تلویزیون» در ابتدا قرار بوده شش ماه پیش در پردیس تئاتر اردیبهشت روی صحنه برود، اما به دلیل تعطیلی این تماشاخانه و همچنین

گزارشی از اکران فیلم کوتاه «سرود کلنل» با حضور طیف وسیعی از هنرمندان سینما و تئاتر در پردیس سینمایی اطلس

چهره‌ای جدید از یک شخصیت ملی

انتخاب زیبایی شناسانه است. من از همکاری با گروه تولید و بازیگران بسیار لذت بردم. زیرا با تلاش خود به کار رنگ دادند. این اثر ضعف هایی دارد، اما عوامل با فعالیت حرفه ای خود آن را پوشش دادند.»

ساخت فیلم در لوکیشنی بکر اما محروم

محمد طهران، تهیه کننده فیلم کوتاه «سرود کلنل»، شروع ساخت آن را یک اتفاق بسیار ساده توصیف کرد و افزود: «ابتدا قرار بود من نقش «کلنل» را بازی کنم، اما به دلیل مشکلاتی که در رابطه با هزینه های زیاد این فیلم وجود داشت، در سمت تهیه کننده قرار گرفتم. اولین تجربه تهیه کنندگی من در سینما به فیلم «پینگ پنگ» برمی گردد که هنوز اکران نشده

گزارش روز

ریحانه موسوی

فیلم کوتاه «سرود کلنل» به نویسندگی و کارگردانی سجاد مشتاق، فیلم ساز جوان انجمن سینمای جوانان ایران، دفتر مشهد و تهیه کنندگی محمد طهران، اکران شد. این فیلم کوتاه اشاره ای به آخرین روز زندگی کلنل محمدتقی خان سپیان دارد و روایتگر سربازی در دسته موسیقی است که در آستانه جنگ قرار است مارش نظامی بنوازد. تارخ اردشیری، علی عبداللهی، دریا تاجی رودی و مجتبی کیمیایی در قامت بازیگر در این فیلم به ایفای نقش پرداخته اند.

اولین بارقه های امید هنرمندان جوان

سجاد مشتاق که پیش از این فیلم «سفید»، برداشت آزادی از نمایشنامه «سه خواهر» نوشته آنتوان چخوف را در کارنامه خود داشته، گفت: «هنرمندانی که نخستین اثر خود آن هم فیلم کوتاه را کارگردانی می کنند، اولین بارقه های امیدشان انجمن سینمای جوانان است. آن ها به دنبال یافتن یک ایده جالب هستند تا آن را تحویل انجمن بدهند و از آنجایی که خودشان بود چه شخصی ندارند، امیدشان حمایت چنین تشکلی است.»

این فیلم ساز انجمن سینمای جوانان مشهد با اشاره به اینکه رنگ سیاه و سفید فیلم برگرفته از مفهوم داستان فیلم نامه است، افزود: «این انتخاب فارغ از هر تحلیل و تفسیری یک